

af gode Skatteydere næsten standser, og at der endog sker Fraflytning af disse i saa stor Udstrækning, som den enkeltes Forhold tillader.

Og man maa særligt frembæve, at saafremt en Købstad — in casu København — vil opnaa saadanne Fordele, som Erhvervsskatteloven byder, maa Købstaden ogsaa tage de Forpligtelser, der kan følge af, at en Landkommunes Økonomi bliver sprængt af Lovens Bestemmelser.

Man anmoder derfor om, at der paa Grund af Gladsakse Kommunes ganske særlige Stilling i Sammenligning med den tilgrænsende Kommune København ogsaa gives Kommunen en særlig Stilling i Loven — hvilket, saa vidt man her kan se, kan gøres uden paa nogen Maade at skade Lovens Tendens i øvrigt —, saaledes at Gladsakse Kommune ikke paalægges samme Byrder som de velstaaende Skattelykommuner.

En Borger, der har sit Erhverv i København, vil jo formentlig aldrig føle sig opfordret til at unddrage Erhvervskommunen noget Skattebæleb ved at flytte til en Omegnskommune, hvor Skatten er betydeligt højere end i Erhvervskommunen, og man henstiller derfor, at Loven tilføjes en Bestemmelse om, at Erhvervsskat kun kan paalignes, saafremt Skatteprocenten i Opholdskommunen er lig med eller mindre end Erhvervskommunens Skatteprocent, men aldrig naar Opholdskommunens Skatteprocent er højere end Erhvervskommunens; saafremt dette ikke maatte kunne opnaas, at Delingsforholdet i disse Tilfælde da maa blive 70 pCt. til Opholdskommunen og 30 pCt. til Erhvervskommunen gældende for alle Indtægter.

I herværende Kommunes Betænkning, afgivet i November 1932 til det af Regeringen nedsatte Erhvervsskatteudvalg, anmodede man om, at Delingsforholdet maatte blive $\frac{2}{3}$ til Opholdskommunen og $\frac{1}{3}$ til Erhvervskommunen i alle Tilfælde uden Hensyn til Indkomstens Størrelse.

Endvidere anmoder man den høje Regering og Rigsdag om, at Indlemmesloven maa blive ændret, saaledes at en Kommune uden for København faar Adgang til at stemme sig ind i denne Kommune paa samme Maade som Landkommuner uden for andre Købstæder i Landet — jfr. Lov af 25. Marts 1933 om Landkommunernes Styrelse § 56, idet man ikke kan se nogen Begrundelse for, at København i saa Henseende skal indtage en Særstilling.

København faar ved Erhvervsskatteloven samme Fordele som alle andre Byer og bør derfor billigvis vedrørende Indlemmelser inddrages under samme Bestemmelser, som er gældende for andre Byer i Landet.

De Forhold, som bevirkede, at Sct. Hans Landsogn ved Odense for nylig blev indlemmet i Odense Købstad, kan lige saa godt være til Stede i Forholdet mellem København og en tilgrænsende Landkommune og er allerede i Dag til Stede i Forholdet mellem København og Gladsakse.

Man tilføjer, at nærværende Henvendelse er eenstemmigt vedtaget af Sogneraadet.

P. S. V.

(Navn).

Fmd.

Til Regering og Rigsdag.